

Tunelul luminii...

Eugenia Calancea

Tânăra eram și mă plimbam prin grădină
Și-o ramură joasă voiam să prind,
Fără nicio grijă și nici-un suspin,
I-am spus că nu este-n primul rând.

Razele mă sărutau de dimineață,
Iar eu mă jucam sub cerul zglobiu,
N-avem griji și mă-ntâmpina zarea măreață,
Cu culori pastelate ale asfințitului auriu.

Alergam prin iarba verde plină de fericire,
Și-un freamăt straniu îmi dă un plăcut fior,
Se-apropie noaptea cu-a stelelor strălucire
Și-aș vrea lumina tunelului din viitor.

O stea mi-arată o cale adevărată,
Ce mă scufundă într-un profund mister,
O rătăcire, ce n-o voi putea avea vreodată,
Să părăsesc totul și să pornesc în zbor.

Să fiu cu tine până ce viața ne va despărți,
Mergând împreună printre flori în grădină,
Iar pomii cu ramurile între noi vom împărți
Și păsările să cânte pentru noi în surdină.